

ابهام اعزام ایرانی‌ها به قرعه‌کشی جام‌جهانی در آمریکا
احتمالاً قلعه‌نویی می‌رود

فوتبال ایران این روزها در گیر ماجرای شده که بیشتر از آنکه یک «عزام ساده» باشد، یک پرورنده چندلایه سیاسی-ورزشی است. نزدیک شدن به مراسم قرعه‌کشی جام‌جهانی ۲۰۲۶، کشورهایی را که در این رویداد حاضرند وارد فاز تشریفات و هماهنگی کرده اما برای ایران این روند بیش از حد معمول طول کشیده و هر روز با خبر جدیدی همراه است. در میان این همه خبرهای پراکنده، آنچه قطعی‌تر از همیشه به نظر می‌رسد، چرخ سبز نهایی برای حضور امیر قلعه‌نویی در آمریکا است؛ اتفاقی که البته خودش ماجراهای مفصلی دارد.

■ **انتظار برای تصمیم نهایی**

حقیقت این است که این تصمیم فقط یک حرکت ساده اداری نیست. میان نهادهای مختلف، از وزارت امور خارجه تا مجموعه‌های دیگر، مباحث و رایزنی‌هایی در جریان است و هر کدام سهمی در تعیین تکلیف دارند. سخنگوی فدراسیون تأکید کرده امیدوار است «روز جمعه» تبدیل به نقطه روشنی برای فوتبال ملی شود؛ روزی که نه فقط بازی‌های ایران در مرحله گروهی مشخص می‌شود، بلکه مسیر برنامه‌ریزی برای دیدارهای دوستانه ماه مارس هم از همان جا کلید می‌خورد. از نگاه مدیران فدراسیون، شناخت حریفان نخستین قطعه پازل بازی‌های تدارکاتی است و تا وقتی قرعه مشخص نشود، قراردادهای و مذاکرات نیمه‌تمام در وضعیت تعلیق خواهد ماند.

■ **اهمیت حضور سرمربی در مراسم**

ماه گذشته، مذاکراتی درباره بازی‌های دوستانه انجام شد اما بسیاری از آنها در مرحله «ظرفیت بالقوه» باقی ماند. به باور جمعی از مسؤولان، حضور شخص سرمربی تیم ملی در مراسم قرعه‌کشی می‌تواند پنجره‌های تازه‌ای برای ارتباط مستقیم با مربیان و مدیران تیم‌های حاضر در جام‌جهانی باز کند. خیلی از تیم‌ها برای دیدارهای تدارکاتی سراغ گفت‌وگوی چهره‌به‌چهره می‌روند و طبیعی است مربی‌ای که در آن فضای بین‌المللی حضور دارد، راحت‌تر می‌تواند مسیر تفاهم را باز کند.

برخی معتقدند حضور قلعه‌نویی در صحنه، فرصتی است برای قفل‌گشایی مذاکراتی که از دور دنبال می‌شد. او می‌تواند در گفت‌وگوهای کوتاه حاشیه‌ای، چانه‌زنی‌های دقیقی انجام دهد و راه همکاری را باز بگذارد. از سوی دیگر حضور چند مربی مطرح جهان در چنین مراسمی، اهمیت شبکه‌سازی را بیشتر می‌کند.

■ **چرخش یک موضع‌گیری رسانه‌ای**

نکته جالب این است که سخنگوی فدراسیون، تنها چند روز قبل در یک گفت‌وگوی تلویزیونی اعلام کرده بود هیأت ایرانی به دلیل مشکلات ویزادر مراسم شرکت نخواهد کرد. این موضع‌گیری، موجی از انتقاد و پرسش ایجاد کرد و رسانه‌ها از فدراسیون توضیحات تکمیلی خواستند.

اما حالا، کمی قبلی از مراسم، موضع رسمی تغییر کرده و شرایط کاملاً متفاوت جلوه داده شده است؛ گویی مجموعه‌ای از اتفاقات پشت پرده در ۴۸ ساعت اخیر مسیر را تغییر داده همین چرخش موضع، در فضای فوتبال ایران تحلیل‌های فراوانی را به همراه داشته است؛ از بهبود وضعیت ویزا تا دخالت نهادهای بالادستی و طرح‌های جایگزین.

■ **گشایش پرورنده حضور قلعه‌نویی**

بر اساس اطلاعاتی که منابع نزدیک به فدراسیون منتشر کرده‌اند، مساله ویزای قلعه‌نویی در نهایت حل شده و او قرار است همراه یکی از مدیران فدراسیون راهی آمریکا شود. این خبر از چند جهت اهمیت دارد: نخست اینکه حضور سرمربی عمل‌انشان‌دهنده‌نقش‌آفرینی ایران در صحنه دیپلماتیک فوتبال جهان است و دوم اختلاف میان فدراسیون و نهادهای مرتبط با صدور ویزا ظاهراً با یک تصمیم مشترک برطرف شده است.

برای افکار عمومی، حضور یک مربی ایرانی در خاک آمریکا، آن هم در رویدادی جهانی، پیام خاصی دارد. از این منظر، سفر قلعه‌نویی چشم‌اندازی فراتر از یک مراسم ساده دارد.

■ **جای خالی رئیس فدراسیون و دلایل غیبت**

با این حال، خبری که تأیید شده این است که مهدی تاج، در این سفر حضور نخواهد داشت. او در توضیحات اخیرش اعلام کرده موضوع ویزا برای همه اعضای هیأت حل‌نشده‌وین ماجرا زیر نظر نهادهایی فراتی از فدراسیون است. تاج گفته مسؤولیت نهایی این تصمیم‌گیری فقط بر عهده فدراسیون نیست و باید نظر وزارت امور خارجه و سایر مجموعه‌های مرتبط هم اخذ شود. او همچنین به گفت‌وگوهایش با یکی از مقامات فیفا اشاره و تأکید کرده رایزنی‌ها ادامه دارد اما در نهایت تصمیمی گرفته می‌شود که «بهترین نتیجه» را برای فوتبال ایران داشته باشد. آنچه از گفته‌های او برداشت می‌شود این است که عدم حضورش بیشتر از جنس ملاحظات ساختاری است تا یک انتخاب شخصی.

■ **بخشی که کمتر دیده شد**

در این میان یکی از موضوعاتی که شاید سطح رسانه‌ای کمتری داشته اما اهمیت خود را دارد، تلاش رسانه ملی و دیگر مجموعه‌های ارتباطی کشور برای حفظ هماهنگی است. جلسات مشترک با شورای هماهنگی ورزش-همراهی شبکه‌های تلویزیونی تخصصی و حضور مدیریت ارشد صداوسیما در نشست‌های اخیر، نشان می‌دهد نگاه کلان به موضوع اعزام به مراسم قرعه‌کشی تنها یک دغدغه فوتبالی نیست، بلکه بخشی از تصویر بین‌المللی کشور است.

■ **جمع‌بندی**

ایران در آستانه قرعه‌کشی جام‌جهانی ۲۰۲۶، در موقعیتی پیچیده قرار گرفته. نه می‌توان به سادگی از اعزام چشم پوشید و نه می‌توان از مشکلات و محدودیت‌ها غافل شد اما با گشایش مشکل ویزای سرمربی تیم ملی، ورق ماجرا تا حد زیادی برگشته و به احتمال فراوان قلعه‌نویی نماینده ایران در این مراسم خواهد بود.

پرسپولیس در نبرد اراک با بحران‌های تازه رودررواست

از مصدومیت خودی تا وینگرهای آبی

مدیریت کند:

۱- بازگرداندن ستاره‌ها بدون ریسک مصدومیت
 ۲- کنترل ۲ بال خطرناک استقلال
 ۳- مقابله هوشیارانه با مهاجم جوان و زهردار رقیب
 ۴- جنگ ذهنی با خاطرات بد اراک.

این یعنی او نه‌فقط باید ترکیب انتخاب کند، بلکه باید مسابقه‌ای میان گذشته، حال و آینده را مدیریت کند. سرمربیانی که از مسیرهای سخت گذشته‌اند، خوب می‌دانند داری فقط نبرد تاکتیک‌ها نیست؛ نبرد ذهن‌هاست. در این میدان، اوسمار باید ثابت کند آن مربی شکننده هفته‌های سخت قبل پرسپولیس نیست، بلکه فرمانده‌ای است که می‌تواند تیم را از بحران عبور دهد.

نبرد اراک، مسابقه‌ای است که نتیجه‌اش فقط ۳ امتیاز نیست، ستجاقی است که سرنوشت پرسپولیس اوسمار را در ادامه فصل به آن گره می‌زند. اگر عبور کند، روایت تازه‌ای آغاز خواهد شد. اگر نه، دوباره همان پرسش‌های قدیمی برمی‌گردد. شاید همین است که داری پیش رو را به یکی از متفاوت‌ترین و پرتنهاب‌ترین نسخه‌های سال‌های اخیر تبدیل کرده است.

یک اشتباه و یک جاگیری غلط می‌تواند تمام برنامه‌های اوسمار را در چند ثانیه دود کند.

■ **بازگشت به صحنه زخم‌ها**

اراک، برای اوسمار یک شهر عادی نیست. هر مربی یک جغرافیای نحس دارد و برای اوسمار، این شهر همان نقطه‌ای است که ۲ بار کاش را تلخ کرده؛ یک بار با گل دور از انتظار از ۶۰ متری و بار دوم با حذف در مسابقه‌ای که سرنوشتش به پنهان‌تی‌ها کشید. حالا برای بار سوم، بازگشت به همین زمین، اتفاقی است که ناخودآگاه فشار روانی مضاعفی ایجاد می‌کند.

مربی برزیلی برخلاف ظاهر آرامش، این چیزها را خوب به‌خاطر دارد. به خصوص حالا که مقابلش نه یک تیم میانه‌دولی، بلکه صدرنشین لیگ و بزرگ‌ترین رقیب تاریخش قرار گرفته. داری در تهران همیشه بار روانی خودش را دارد اما داری در شهری دیگر، آن هم شهری که برای پرسپولیس یادآور شکست‌های تلخ بوده، شرایط را چند لایه سخت‌تر می‌کند.

■ **اوسمار و انتخاب‌های سخت**

حالا همه چیز به یک نقطه می‌رسد: تصمیم‌گیری. اوسمار برای بستن ترکیبش باید همزمان ۴ جبهه را

■ **چالش بزرگ‌تر: یورش آبی‌ها**

وقتی حرف از استقلال این فصل می‌شود، نخستین نکته‌ای که جلب توجه می‌کند خط حمله آنهاست. تیم رقیب حتی بدون مهاجم خارجی خود، یکی از هجومی‌ترین تیم‌های لیگ است و ۲ بال تیزپای‌شان - یکی از شرق اروپا و دیگری ملی‌پوش ایرانی - برای هر دفاعی دردسر درست می‌کنند.

اوسمار خوب می‌داند منطقه کناری برای تیمش می‌تواند کابوس‌ساز شود. دوتل وینگر چپ آبی‌ها با دفاع راست پرسپولیس از آن نبردهایی است که می‌تواند ریتم بازی را تغییر دهد؛ بازیکنی با دریل‌های انفجاری مقابل مدافعی که نقطه قوتش صلابت و قطع توپ است. در سمت دیگر میدان، برخورد نفر سرعتی استقلال با مدافع چپ پرسپولیس یا حتی گزینه باتجربه‌ای که روی نیمکت دارد، یک نگرانی قابل لمس است.

اما خطر فقط از جناحین نمی‌آید. مهاجم جوان استقلال که این روزها در اوج روحیه است، در ۲ بازی آخر تیمش گل زده و حالا رویای نخستین درخشش در داری را دارد. این یعنی قلب دفاع پرسپولیس - ترکیبی از تجربه و جسارت - باید دقیق‌ترین شب فصلش را سپری کند.

سال‌هاست پای داوران خارجی از قضاوت مهم‌ترین مسابقه فوتبال ما بریده شده و داوران داخلی این دیدار را سوت زده‌اند؛ قضاوت‌هایی که اغلب همراه با حواشی و حرف و حدیث‌هایی نیز بوده است.

اکنون در آستانه داری ۱۴ آذر، مسؤولان ۲ باشگاه استقلال و پرسپولیس پیشاپیش نگرانی‌هایی رانسبت به دآوری ابراز کرده‌اند. سوی بخشی از آن نظرات که ایجاد جنگ روانی را دنبال می‌کند، بخشی نیز برگرفته از نگرانی‌های به حق است. بدون رودربایستی

ژیمناستیک میان سیاست و مدیریت‌های متناقض گرفتار است

قدرت بی‌تعادل

■ **بحران‌های تازه: از عدم اعزام تا پلمب**

وزارت جدید، همراه با کمیته ملی المپیک، تصمیم گرفت اعزام ژیمناست‌ها به چند رویداد مهم را متوقف کند؛ از مسابقات همبستگی کشورهای اسلامی گرفته تا بازی‌های آسیایی جوانان. این تصمیم‌ها نارضایتی عمیقی در ورزشکاران و مربیان ایجاد کرد.

پس از آن اتفاقی رخ داد که در سطح فدراسیون‌ها بسیار کم‌سابقه است: سه‌استخان فدراسیون ژیمناستیک پلمب شد. چند روز بعد، مجمع فوق‌العاده‌ای تشکیل شد و اینچده‌رگاهی از رباست عزل شد. وزارت ورزش بلافاصله سرپرست انتخاب کرد و با تأکید بر «حکم قضایی»، اعلام کرد اقداماتش کاملاً قانونی است.

■ **چشم‌های نگران به سوی فدراسیون جهانی**

اما قسه ژیمناستیک ایران همیشه یک بعد دیگر هم دارد:

نگاه فدراسیون جهانی، اینچده‌رگاهی در نهاد بین‌المللی صاحب کرسی است و طبیعی است تغییرات ناگهانی، پلمب فدراسیون و برکناری او توجه مدیران فدراسیون جهانی ژیمناستیک را جلب کند. هرگونه برداشت منفی می‌تواند دوباره ماجرای تعلیق و فشارهای بین‌المللی را تکرار کند؛ همان کابوسی که ژیمناستیک یک بار تجربه کرده است.

از سوی دیگر، رشت‌های مثل ژیمناستیک که مادر بسیاری از ورزش‌هاست، در حال حاضر ظرفیت کسب مدال در بازی‌های آسیایی و حتی سهمیه المپیک را دارد. این یعنی هر تصمیم اشتباه داخلی، نه‌فقط یک رئیس فدراسیون، بلکه مسیر آینده ده‌ها استعداد را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

■ **سکوت عجیب کمیته ملی المپیک**

در این میان، سکوت کمیته ملی المپیک هم سوالاتی ایجاد کرده است. در حالی که پلمب، برکناری و تغییرات مدیریتی رخ داده، هیچ موضع رسمی جدی از سوی کمیته دیده نشده و این فضای بی‌صدایی، ابهام‌ها را بیشتر کرده است.

اینچده‌رگاهی طبق گفته نزدیکانش، قرار است دفاعیات خود را ارائه کند و بی‌شک ماجرا از نگاه او پایان‌یافته نیست. احتمالاً او در نامه‌نگاری‌های رسمی تلاش خواهد کرد حمایت نهادهای بین‌المللی را حفظ کند.

■ **راهی برای عبور یا چرخه‌ای تکراری؟**

وزارت ورزش امیدوار است با سرپرست جدید و برگزاری انتخاباتی دیگر، فشار را به سمت ثبات ببرد اما تجربه سال‌های اخیر نشان داده بدون هماهنگی با فدراسیون جهانی و بدون اعتمادسازی در بین ورزشکاران، هر تغییری می‌تواند دوباره همان چرخه بحران را تکرار کند.

ژیمناستیک ایران شایسته مسیری روشن‌تر است؛ رشت‌های که سال‌هاست زیر سایه تصمیم‌های متزلزل، فرصت‌های بزرگی را از دست داده.

حالا باید دید این بار تغییرات، درمان خواهد بود یا زخمی جدید زوی زخمی کهنه.